

മധുരമായ കൂട്ടികളെ - ഓർമ്മയിലിരിയ്ക്കു എക്കിൽ ദുരൈയാണകിലും കുടെയുണ്ടാകും, ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നേം കുടെയുണ്ട് എന്ന അനുഭവവും ഉണ്ടാകും വികർഷവും വിനാഗ്രഹമാകും.

ചോദ്യം:- ദുരദേശിയായ ബാബു കൂട്ടികളെ ദുരാംദേശി(ദീർഘവീക്ഷണം)യാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി എത്തു ജണാനമാണ് നൽകുന്നത്?

ഉത്തരം:- ആത്മാവ് എങ്ങനെയാണ് സ്വഷ്ടിച്ചക്രത്തിൽ ഭിന്ന-ഭിന്നമായ വർണ്ണങ്ങളിൽ വരുന്നത്, ഈ ജണാനം ദുരാംദേശിയായ ബാബു തന്നെയാണ് നൽകുന്നത്. നിങ്ങൾക്കരിയം നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ബാഹമണ്ണ പർബ്ബതിലാണ്, ജണാനം കിട്ടുന്നതിനു മുൻപ് ശുദ്ധവർബ്ബതിലായിരുന്നു അതിനു മുൻപ് വെശ്യ..... പർബ്ബതിലായിരുന്നു. ദുരദേശത്തു വസിയ്ക്കുന്ന ബാബു വനിക്ക് ഈ ദീർഘവീക്ഷണമുള്ളവരാകുന്ന മുഴുവൻ ജണാനവും കൂട്ടികൾക്ക് നൽകുന്നു.

ശ്രീതം:- ആരാഞ്ഞോ പിതാവിനോടൊപ്പം..

ഓം ശാന്തി. ആർ ജണാനസാഖയോടൊപ്പമാണോ അവർക്കാണ് ജണാനത്തിന്റെ മഴ. നിങ്ങൾ ബാബുയുടെ കുടെയല്ല. വിദേശത്താകട്ട് എവിടെയായിക്കൊടു ബാബുയുടെ കുടെയാണ്. ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നണില്ലോ. ഓർമ്മിയ്ക്കുന്ന കൂട്ടികളില്ലാം സദാ കുടെത്തനെയാണ്. ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നേം കുടെത്തനെയുണ്ടാകും ഒപ്പം വികർഷവും വിനാഗ്രഹമാകും പിനെ വികർമ്മാജീത്തിന്റെ സംവത്സരം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. പിനെ രാവണരാജ്യം ആരംഭിയ്ക്കുന്നേം വിക്രമരാജാവിന്റെ സംവത്സരം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. ഒന്ന് വികർമ്മാജീത്ത്, ഒന്ന് വികർമ്മി. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വികർമ്മാജീത്തായി മാറിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. പിനെ നിങ്ങൾ വികർമ്മികൾ ആയി മാറും. ഈ സമയത്ത് എല്ലാവക്കു വളരെയിക്കുന്ന വികർമ്മികളാണ്. ആർക്കു തന്റെ ധർമ്മത്തിനെക്കണിച്ചിരിയ്ക്കും. ഇന്ന് ബാബു ഒരു ചെറിയ ചോദ്യം ചോദിയ്ക്കുന്നാണ് - സത്യയുഗത്തിൽ ദേവീ ദേവതകൾക്കു അറിയാമോ അവർ ആദിസനാതനദേവീദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെതാണ് എന്ന്? ഹിന്ദു ധർമ്മത്തിലെയാണു നമ്മൾ എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതു പോലെ, നമ്മൾ ക്രിസ്ത്യൻ ധർമ്മത്തിന്റെതാണുന്നു മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതു പോലെ ദേവതകളും മനസ്സിലാക്കുന്നുമോ അവർ ദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെതാണ് എന്ന്? ചിന്തയ്ക്കുള്ള കാര്യമാണ്. നമ്മൾ ഈ ധർമ്മത്തിലുള്ളവരാണുന്നു പറയുവാൻ അവിടെ മറ്റു ധർമ്മത്തിലുള്ളവരാകും ഇല്ല. ഇവിടെ അനേകം ധർമ്മം ഉണ്ട്. അപ്പോൾ തിരിച്ചിരിയുവാൻ വേണ്ടി വേബോ-വേരോ പേരുകൾ വച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അവിടെ ഒരോറു ധർമ്മം മാത്രം ഉള്ളതു കൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ധർമ്മത്തിന്റെതാണു എന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയാൽ ധർമ്മം ഉണ്ട്, ഒങ്ങളുടെ രാജ്യാനിയാണു ഇതോന്നം അവർക്കരിയ്ക്കും. നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ അറിയാം നമ്മൾ ആദിസനാതന ദേവീ ദേവതാ ധർമ്മത്തിന്റെതാണു എന്ന്. ദേവീ ദേവത എന്നു മറ്റാരേയും വിളിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കും. പതീതമായതു കാരണം സ്വയം ദേവത എന്ന വിളിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കും. പവിത്രമായവരേയാണു ദേവത എന്ന വിളിയ്ക്കുന്നത്. സത്യയുഗത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യം ഒന്നം ഇല്ല. ഒരു തരത്തിലുമുള്ള താരതമ്പ്യപ്പെടുത്തൽ ഇല്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സംഗമയുഗത്തിലാണ്, നിങ്ങൾക്കരിയാം ആദി സനാതന ദേവീദേവതാ ധർമ്മം വീണ്ടും സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നാണു. അവിടെ ധർമ്മം എന്ന കാര്യം ഇല്ല. ഒരു ധർമ്മമേ ഉള്ളതു മഹാപ്രജയം ഉണ്ടാകും അതായൽ ഒന്നം അവഗ്രഹിയ്ക്കുന്നില്ല എന്ന കാര്യം തെറ്റാണുന്ന് കൂട്ടികൾക്കു തന്നിട്ടുണ്ട്. ശരി എന്നാണു എന്ന് ബാബു മനസ്സിലാക്കി തങ്കു. ശാന്തത്തേങ്ങളിൽ ജലമയമായി കാണിയ്ക്കുന്നു. ഭാരതം ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലായിടത്തും വെള്ളം കയറും എന്ന ബാബു മനസ്സിലാക്കി തങ്കു. ഇത്രയും പലിയ സ്വഷ്ടിയെ എന്നു ചെയ്യും? ഒരു ഭാരതത്തിൽ തന്നെ എത്ര ശാമങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന നോക്കും. ആദ്യം വനമായിരിയ്ക്കും പിനെ അവിടെ നിന്നും വുഡിയുണ്ടാകും. സത്യയുഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ആദിസനാതന ധർമ്മത്തിലുള്ളവർ മാത്രമേ കാണു. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ ബാഹമണ്ണങ്ങൾ ബുദ്ധിയിൽ ബാബു ധാരണയാക്കിത്തരുന്നു. ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ശിവബാബു ആരാഞ്ഞുന്ന നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ അറിയാം. ശിവനു പുജിയ്ക്കുന്നതെ തനിനാണ്? എത്രിക്കിൻ പു പോലുള്ള പുഷ്പപ്പും എന്തിനർപ്പിയ്ക്കുന്നു? ശിവൻ നിരക്കാരന്മാരുണ്ടോ? പേരിൽ നിന്നും രൂപത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടാണുന്ന പറയുന്നു. പക്ഷേ പേരിൽ നിന്നും രൂപത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ഒരു പഞ്ചത്വവും ഇല്ല. പിനെ ആർക്കാണ് പുഷ്പപ്പങ്ങൾ അർപ്പിയ്ക്കുന്നത്? ഏറ്റവുമാദ്യം പുജിയ്ക്കുന്നത് ശിവനെയാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയുന്നതും ആദ്യം ശിവൻ തന്നെയാണ് കാരണം ഭാരതത്തിലേയും മുഴുവൻ ലോകത്തിലേയും കൂട്ടികളുടെ സേവനം ചെയ്യുന്നു. മനസ്സുജരു പോലും സേവനം ചെയ്യാറില്ലോ? ഈ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് നമ്മൾ ദേവതായർമ്മത്തിലേതാണു എന്ന പറയുവാൻ കഴിയില്ല. നമ്മൾ ദേവതകളുള്ളയിരുന്നു എന്ന നിങ്ങൾ അറിയുകപോലുമില്ലായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ദേവത ആയിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരികയാണ് അതിനാൽ മറുള്ളവർക്കും മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം ബാബുയ്ക്കാതെ മറ്റാർക്കും ഈ ജണാനം തങ്ങവാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. ബാബുയെ തന്നെയാണു ജണാന സാഗരൻ, നോഞ്ചേജ്ഞമുശ് എന്ന വിളിയ്ക്കുന്നത്. രചയിതാവിനേയും രചനയെയും ഒഴി മുനിമാർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു എന്ന പറയാറുണ്ട്. അറിയില്ല അറിയില്ല എന്നാണുവരുത്തം പറഞ്ഞിരുന്നത്. ചെറിയ കട്ടികൾക്കും അറിവില്ലോ? വലുതാക്കന്തിനുന്നതിൽ ബുദ്ധി വളരും. വിനേഹം എവിടെയാണു ഈ ഏതു സ്ഥലമാണു ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ തുടങ്ങും. നിങ്ങൾ കട്ടികളും ആദ്യം പരിഡിയില്ലാത്ത ജണാനം അല്ലോ ഹോലും അറിയുമായിരുന്നില്ല. ഈ ശ്വേതാവും പറയുകയാണ് ഞാനം ശാസ്ത്രങ്ങളാക്കു പറിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നല്ലാതെ ഒന്നും തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഈ ശ്വാമയിൽ മനഷ്യരല്ല അഭിനയിക്കുന്നത്.

മുഴുവൻ നാടകവും രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ ആധാരത്തിലാണു തയ്യാറാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിന്റെ ജയവും ഭാരതത്തിന്റെ പരാജയവും. ഭാരതത്തിൽ തുടക്കത്തിന്റെ സമയത്ത് പവിത്ര ധർമമായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ അപവിത്ര ധർമമാണു്. അപവിത്രരായതു കാരണം സ്വയം ദേവത എന്ന വിളിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നില്ല, എന്നിൽനാലും ശ്രീ ശ്രീ എന്നാക്കു പേരും വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ശ്രീ എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠം എന്നാണുമുത്തം. പവിത്ര ദേവതകളേയാണ് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന പറയുന്നത്. ശ്രീമതിൽ ഭഗവാനവാനുചു രിച്ചത് എന്ന പറയാറില്ലോ? ഇപ്പോൾ ആരാൺ ശ്രീ? ബാബുയുടെ സമുഖത്തിൽ ജണാനം കേട്ട ശ്രീ ആക്കന്നവരാണോ? അതോ സ്വയം ശ്രീ ശ്രീ എന്ന പറയുന്നവരാണോ? ബാബുയുടെ കർത്തവ്യത്തി നന്നാക്കിയും ബാബുയും കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. പേരും തന്റെതാക്കി വച്ചിരിയ്ക്കുകയാണു്. ഇതെല്ലാം നിസ്സാര കാര്യങ്ങളാണു്. എന്നാലും ബാബു പറയുന്ന കട്ടികളേ ഒരു ബാബുയെ ഓർമ്മിയ്ക്കു, ഇതാണു പശീകരണമെന്നും. രാവണന്റെ മേൽ വിജയം നേടി നിങ്ങൾ ജഗത്തജീതാക്കനു്. അടിയ്ക്കി സ്വയം ആത്മാവാണുന്ന മനസ്സിലാക്കും. ഈ ശരീരം 5 തത്ത്വങ്ങളാൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിയതാണു്. തയ്യാറാക്കുന്നു, ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു, വീണ്ടും തയ്യാറാക്കുന്നു. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണു്. അവിനാശിയായ ആത്മാക്കലെ അവിനാശിയായ ബാബു സംഗമയുഗത്തിൽ പറിപ്പിയ്ക്കുകയാണു്. എത്ര വിശ്വനാഥർ വന്നാലും മായയുടെ കൊടുക്കാറ്റ് അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ ബാബുയെ ഓർമ്മിയ്ക്കു, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട് നമ്മൾ തന്നെയാണ് സത്തോപ്രധാനമായിരുന്നത് പിനെ തമോപ്രധാനമായത്. ആദ്യമാദ്യം കേട്ടി ചെയ്തവർ തന്നെയാണ് തീർച്ചയായും ശിവന്റെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിത്തു. കാരണം അവരായിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ധനവാമാർ. വലിയ രാജാക്കന്മാർ ചെയ്യുന്നതുകളും മറ്റു രാജക്കന്മാരും പ്രജകളും ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇതെല്ലാം പിശമദായ കാര്യങ്ങളാണു്. ഒരു സെക്കന്റിൽ ജീവമുക്കി എന്നാണു പറയുന്നത്. എന്നാൽ മനസ്സിലാക്കി തങ്ങവാൻ എത്രയോ വർഷങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. ജണാനം സഹജമായതുകൊണ്ടു ഓർമ്മയുടെ യാത്രയ്ക്കുവേണ്ട അത്യയും സമയം ജണാനത്തിനു എടുക്കുന്നില്ല. ബാബു വരു, വന്ന് ഞങ്ങളെ പത്തീതത്തിൽ നിന്നും പാവനമാക്കു എന്ന പറഞ്ഞു വിളിയ്ക്കുന്നു. ബാബു നമ്മളെ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കു എന്ന പറഞ്ഞു വിളിയ്ക്കുന്നില്ല. സർവ്വത്തു പറയുന്നത് പത്തീതത്തിൽ നിന്നും പാവനമാക്കു എന്നാണു്. സത്യയുഗത്തിനെ പാവനരാജ്യം എന്ന വിളിയ്ക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തിനെ പതിതെ ലോകം എന്ന പറയുന്നു. ലോകം പതിതെ എന്ന പറയുന്നതുല്യം പതിതമാണുന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവനുപരിപെടുത്തുന്ന വരുപുപ്പുണ്ടും വരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മറുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കിയ ആഹാരം കഴിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവർ ചോദിയ്ക്കും എന്നാൽ ഞങ്ങൾ തൊട്ടുകൂടാതെവരാണോ? ഹേയും, നിങ്ങൾ സ്വയം തന്നെ പറയുകയല്ലോ? സർവ്വത്തു പതിതമാണല്ലോ? നിങ്ങൾ പറയുന്ന നമ്മൾ പതിതരാണുന്നു, ഇതു ദേവതകൾ പാവനമാണു്. എങ്കിൽ പതിതെ എന്നു വിളിയ്ക്കും? അമൃത് ഉപേക്ഷിച്ചു പിഷ്ടു കഴിച്ചു എന്ന പറയാറില്ലോ? പിഷ്ടു നല്ലതല്ലല്ലോ? ബാബു പറയുന്ന ഇതു പിഷ്ടു നിങ്ങൾക്ക് ആദി മധ്യ അന്ത്യം ദു:ഖം തങ്ങനു എന്നു്. പക്ഷേ ഇത് പിഷ്ടു ആണുന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മദ്യപാനിയ്ക്കു മദ്യം കൂടാതെ ജീവിയ്ക്കുവാൻ പറ്റില്ല. യുഖസമയത്ത് അവരു മദ്യം കഴിപ്പിച്ചു ലഹരിയുള്ളവരാക്കി യുഖത്തിനുയ്ക്കുന്നു. ലഹരി കിട്ടിയാൽ മതി മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളും നമുക്കൾ ഇങ്ങനെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യണം. അവർക്ക് മരണഭയം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ബോംബും കൊണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ട് പോയി ബോംബ് സഹിതും വീഴുന്നു. മിസെസലൂക്കളാൽ യുഖം നടന്നതായി പറയുന്നു. ശരിയായ കാര്യം നിങ്ങളിപ്പോൾ പ്രാക്കിക്കലിൽ കാണുകയാണു്. മുൻപ് കേവലം വായിക്കമായിരുന്നു വയറിൽ നിന്നും മുസലം പുറത്തു വന്നു അങ്ങനെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യതു എന്നു. പാണ്യവർ ആരാൺ, കൗരവർ ആരാൺ എന്നു നിങ്ങളിപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. സർവ്വവാസിയാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പാണ്യവർ ജീവിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് ദേഹാഭിമാനം കൂട്ടിച്ചുകളിയാനുള്ള പുത്രഷാർത്ഥം ചെയ്യതു. ഈ പഴയ ചെത്തപ്പ് (ശരീരം) ഉപേക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ള പുത്രഷാർത്ഥം നിങ്ങളിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. പഴയ ചെത്തപ്പ് കളഞ്ഞ് പുതിയതെടുക്കണം എന്ന പറയാറില്ലോ? ബാബു കട്ടികൾക്കും തന്നെയാണു മനസ്സിലാക്കി തങ്ങന്ത്. ഞാൻ കല്പം കല്പം വരുന്നു എന്ന ബാബു പറയുന്നു. എന്നും പേരു ശിവൻ എന്നാണു്. ശിവജയന്തിയും ആശോലാഷിയ്ക്കുന്നാണു്. ഭക്തീ മാർഗ്ഗത്തിൽ എത്രമാത്രം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയുന്നു. ഒരപാടു പേരുകളും കൊടുത്തിരുന്നുണ്ട്.

അങ്ങനെയുള്ള പേരെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സമയത്ത് നിങ്ങളെ പുജിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. നമ്മൾ ആരെ പുജിച്ചിരുന്നവോ ആ ആൾ നമ്മലെ പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ കൂടികൾക്കിപ്പോൾ അറിയാം. ലക്ഷ്യമീ നാരയൻന്റെ പുജാരികളായിരുന്ന നമ്മൾ, ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ലക്ഷ്യമീ-നാരയൻ ആക്കയാണ്. ബുദ്ധിയിൽ ഈ ജൈവം ഉണ്ട്, ഓർത്തുകൊണ്ടെയിരിയ്ക്കുന്ന എന്നിട്ട് മറ്റൊള്ളവരേയും കേൾപ്പിയ്ക്കു. ധാരണ ചെയ്യാതെ ഒപ്പാടു പേരെ ഉണ്ട്. ബാബു പറയുന്ന ഒപ്പാടു ധാരണ ചെയ്യുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും കൂഴപ്പമില്ല. ഓർമ്മയുടെ കാര്യം ധാരണ ചെയ്യുവാൻ സാധിയ്ക്കുമല്ലോ? ബാബുയെ തന്നെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കു. മുരളി വായിയ്ക്കുവാൻ അറിയാത്തവർ ഇവിടെയിരുന്ന് ബാബുയെ ഓർമ്മിയ്ക്കു. ഇവിടെ ബന്ധനമോ, വേറേ ബഹിരാഖമോ ഇല്ല. വീടിലാണെങ്കിൽ പേരക്കെട്ടികളുടെയൊക്കെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ലഹരി ആപ്രത്യക്ഷമാകും. ഇവിടെ ചിത്രവും വച്ചിട്ടുണ്ട്. ആർക്കം മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കവാൻ ഏളുപ്പമാണ്. അവർ ഗീത പുർണ്ണമായും കാണാംപാഠം പറയുന്നു. നിങ്ങൾ പറയുന്നുമുണ്ട് ബാബു എന്ന്, ഈ തീർത്ഥം പുതിയ കാര്യമാണ്. സ്വയം ആത്മാവാണെന്ന മനസ്സിലാക്കി ഒരു ബാബുയെ മാത്രം ഓർമ്മിയ്ക്കുന്ന സമയം ഇതൊന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. 5000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപും ഇതു പറിപ്പിച്ചതാണ്. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി തത്വാൻ മറ്റാർക്കം ശക്തിയില്ല, ജൈവാനസാഗരനും ഒരേ ഒരു ബാബുയാണ്. മാറ്റാർക്കം ആക്കവാൻ സാധിയ്ക്കും. ജൈവാനസാഗരനായ ബാബു തന്നെയാണ് നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കി തത്തന്ത്. ഞങ്ങളും അവതാരമണ്ണനു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവർ ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് ഒപ്പാടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സത്യം സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതിൽ ഒപ്പാടു വിശ്വനം വരും. പക്ഷേ പറയാറുണ്ട് സത്യത്തിന്റെ തോണി ആടും ഉലയും പക്ഷേ മുഞ്ഞില്ല.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കൂടികൾ ബാബുയുടെ ആടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഹൃദയത്തിൽ എത്ര സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കണം. മുന്ന് തീർത്ഥം യാത്ര എത്ര ചെയ്തിരുന്നു, അപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ എന്നൊന്ന് വന്നിരുന്നത്? ഇപ്പോൾ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ എന്ത് ചിന്ത വരുന്നു? നമ്മൾ ബാപ്പാദയുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് പോകുന്നു. ബാബു ഇതും മനസ്സിലാക്കി തന്നു ബാബുയെ കേവലം ശിവബാബായെന്ന് പറയുന്നു, ബാബു ആരിലാണോ പ്രവേശിക്കുന്നത് അതാണ് ബേഹാവ്. തീർച്ചയായും സംബന്ധമുണ്ടല്ലോ. ആദ്യമാദ്യം ബാഹമണ്ഡെ സബന്ധം, പിന്നീട് ദേവതമാരുടെ സംബന്ധം. ഇപ്പോൾ ദുരദേശിയായ ബാബു കൂടികളെ ദുരാംദേശി(ദീർഘദൈഷ്ടി)യാക്കുന്നു. നമ്മൾ അറിയുന്ന ആത്മാവ് എങ്ങനെയാണ് മുഴുവൻ ചക്രത്തിൽ ഭിന്ന - ഭിന്ന വർണ്ണത്തിൽ വരുന്നു, ഇതിന്റെ ജൈവാന ദുരാംദേശിയായ ബാബു തന്നെയാണ് നൽകുന്നത്. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കു ഇപ്പോൾ നമ്മൾ ബാഹമണ്ണ വർണ്ണത്തിലാണ്, ഇതിന് മുന്ന് ഇപ്പോൾ ജൈവാന ഇല്ലായിരുന്നവോ അപ്പോൾ ശുദ്ധ വർണ്ണമായിരുന്നു. നമ്മുടെത് ദേഹിർ ദേഹിർ ശാന്തി ദാരിം, ദേഹിർ ദേഹിർ, ദേഹിർ കഷ്ടത്തിലെ, അതിന് മുന്ന് ദേഹിർ ബാഹമണ്ഡായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇല്ല കാര്യങ്ങൾ ബാബുയ്ക്കുവരെ വേറാർക്കുന്ന മനസ്സിലാക്കി തത്വാൻ കഴിയില്ല. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ദുരദേശത്തെ ജൈവാനം. ദുരദേശത്ത് വസിക്കുന്ന ബാബു വന്ന് കൂട്ടികൾക്ക് ദുരദേശത്തെ മുഴുവൻ ജൈവാനവും നൽകുന്നു. നമ്മൾ അറിയുന്ന നമ്മുടെ ബാബു ദുരദേശത്ത് നിന്ന് ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് അനു ദേശം, അനു രാജ്യം. ശിവബാബായ്ക്ക് തന്റെ ശരീരം ഇല്ല, ബാബു ജൈവാന സാഗരനാണ്, സർഗ്ഗ രാജ്യവും ആ ബാബു നൽകുന്നു. കൂഷംണ നൽകുന്നതെയില്ല. ശിവബാബു തന്നെയാണ് നൽകുന്നത്. കൂഷംണ ആളുന്ന് എന്നും പറയില്ല. ബാബു രാജ്യം നൽകുന്നു, ബാബുയിൽ നിന്ന് സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പരിധിയുള്ള സമ്പത്ത് എല്ലാം പുർത്തിയായി. സത്യയുഗത്തിൽ നമ്മൾക്ക് ഇതും അറിയില്ല, അതായത് നമ്മൾ സംഗമത്തിൽ 21 - ജമതേതയ്ക്കുള്ള സമ്പത്ത് നേടി. ഇതും ഇപ്പോൾ അറിയുന്ന നമ്മൾ 21 - ജമതേതയ്ക്കുള്ള സമ്പത്ത്, അർക്കളതേതയ്ക്കുള്ള നേടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 21 - തലമുറ അർത്ഥം സമ്പർഖം ആയുള്ളൂ. എപ്പോൾ ശരീരം വയസ്സാക്കുന്നു, സമയമാക്കുന്നോൾ ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഏതുപോലെ സർപ്പം പഴയ തോലുപേക്ഷിച്ച് പുതിയത് എടുക്കുന്നു. നമ്മളും പാർട്ട് അഭിനയിച്ച് ഇല്ല ശരീരം പഴയതായി.

നിങ്ങൾ സത്യ - സത്യമായ ബാഹമണ്ഡാണ്. നിങ്ങളെ തന്നെയാണ് ഭ്രമിയെന്നും പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ കീടങ്ങളെ തന്നിക്കു സമാനം ബാഹമണ്ഡാക്കുന്നു. നിങ്ങളോട് പറയുകയാണ് കീടങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന് ഭൂം - ഭൂം ചെയ്യു. ഭ്രമിയും ഭൂം - ഭൂം ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ ചിലതിന് ചിറക് വരുന്നു, ചിലത് മരിച്ചു പോകുന്നു. ഉദാഹരണമല്ലോ ഇപ്പോഴതേതാണ്. നിങ്ങൾ പ്രിയപ്പെട്ട കൂടികളാണ്, കൂടികൾ തന്നെയാണ് കല്ലിലെ കൂഷംണമണി. ബാബു പറയുന്ന കല്ലിലെ കൂഷംണമണി. നിങ്ങളെ ബാബുയുടേതാക്കി, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബാബുയുടേതാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ബാബുയെ എത്ര ഓർമ്മിക്കുന്നവോ അതെയും പാപം ഇല്ലാതാകും. മറ്റാരെയെക്കിലും ഓർമ്മിക്കുന്നതിലും അപോൾ നിങ്ങൾ ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപ്പാടിനഗ്രേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുരമധുരമായ ഓമന സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാവും പിതാവുമായ ബാഹ്യാദയുടെ സ്ഥനേഹ സ്ഥരണകളും പുലർക്കാല വന്നവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയായുള്ള മുഖ്യ സാരം :-

- 1) ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദേഹ-അടിമാനത്തെ എൻകോ പുഞ്ചാർത്ഥമം ചെയ്യുണ്ട്. ഈ പഴയ ചെരിപ്പിനോട് അല്ലോ പോലും മമതം വയ്ക്കുന്നത്.
- 2) സത്യമായ ബൊഹമണ്ണനായി കീടങ്ങളിൽ ജണാനന്തിന്റെ ഭൂ-ഭൂ ചെയ്ത് അവരെ തനിക്കു സമാനം ബൊഹമണ്ണരാക്കുന്നു.

വരദാനം:- പ്രതീക്ഷയറുവരിലും പ്രതീക്ഷയുള്ളവാക്കുന്ന സത്യമായ പരോപകാരി സന്തുഷ്ടമണിയായി ഭവിക്കേണ്ട്.

ത്രികാലദർശിയായി ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ദുർഘ്ഗ്യലതകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ ദുർഘ്ഗ്യലതയെ സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുകയോ വർണ്ണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് പകരം ദുർഘ്ഗ്യലതയാകുന്ന മുള്ളിനെ മംഗളകാരി സ്വരൂപത്തിലും സമാപ്തമാക്കിക്കൊണ്ടുകൂടുക, മുള്ളുകളെ പുഷ്പപ്രമാക്കി മാറ്റുക, സ്വയവും സന്തുഷ്ടമണിക്കുസമാനം സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുകയും സർവ്വരെയും സന്തുഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്യുക, ആരെക്കുറിച്ചാണോ എല്ലാവരും നിരാശ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്, അങ്ങിനെയുള്ള വ്യക്തിയിൽ അമ്പവാം സ്ഥിതിയിൽ സദാ കാലത്തേക്ക് ആശയുടെ ദീപം തെളിയിക്കുക അതായത് ഹൃദയത്തെരാശ്യമുള്ളവരെ ശക്തിവാമാരാക്കുക- അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠംകർത്തവ്യം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പരോപകാരി, സന്തുഷ്ടമണി എന്ന വരദാനം പ്രാപ്തമാകും.

സ്ന്യാഹനം:- പരീക്ഷയുടെ സമയത്ത് പ്രതിജ്ഞയുടെ ഓർമ്മ വരണും എക്കിൽ പ്രത്യുക്ഷ തയ്യാണ്ടാകും.